

JAUNĀS EIROPAS VEIDOTĀJS

Eiropas karti un dzīvi pārstrādā ne augsti dzimis vācu kunigs — firsts, kādu bijis tūkstošiem bagātā Vācijas vēsturē. Lielvāciju vada ierēdņa dēls, kas dzimis netālu no «milās, zilās Donavas», kas skandēta tik daudz dziesmās. Šim vēstures izraudzītam vīram ir izdevies sakaut visu vācu tautu tādā kopībā bez šķiru un kārtu izšķirības, kādas nav bijis tūkstošiem gadu ilgajā Vācijas vēsturē. Vadonis Ādolfs Hitlers organizē arī Eiropu jaunai dzīves iekārtai, jaunām idejām un gara pacilātībai.

Vadonis Hitlers pieder tiem nāciju vadoņiem, kas vēstures aicināti ne tikai būt kara vadoņi, administrātori, likumdevēji, bet arī jaunu stīgu spraudēji pasaules kultūralā attīstībā: valsts un tautas dzīves veidos un mācībās. Ādolfs Hitlers apvieno sevī daudzus talantus un viņa dabai ir visas lieluma pazīmes. Ādolfs Hitlers, pēc profesijas mākslinieks, izvēlējies par savas mākslas vienu cilvēku sabiedrību, viņš ir arī filozofs un stratēģis. Pasaules vēsturē ir bijis maz tik vispārīgu personību ar tādu gara dziļdabību un drosmi jaunas dzīves un domu ceļus iet. Šādi viri allaž ir bijuši vai nu jauna laikmeta uzsācēji vai noslēdzēji un piepildītāji. Katrā ziņā viņi jutuši visu, ko nācija domā un grib, un droša instinkta vadītā, tie rada jaunu dzīvi.

Ja māksla ir politika, tad politikā Ādolfs Hitlers ir mākslinieks ar tādu oriģinālītāti, svaigumu un drosmi, ka viņa domu slepenos ceļus ir grūti uzminēt. Uz laikmeta situācijas viņš spēlē kā uz arfas. Savu gribu viņš panāk galvenā kārtā ne ar karu un upuriem, bet ar politiskās mākslas spēli. Ādolfa Hitlera kara dievs ir straujš, bet prasa maz asins upurus un laikam nevienā lielā pārveidojumā nebūs tik maz upuru kā tagad. Vadonis Hitlers panāk uzvaru arī bez ieroču cīņas.

Austrumos valda komunisti, kuņi savas mācības galējā attīstībā noliedz valsti, atzīstot tikai komūnu, pār kuņu valda mazvērtīgie — nabagie un neapdāvinātie. Šo komūnismu vēlas visvairāk zīdi, jo šē viņi sagrābj varu, lai valdītu pār visu pasauli. Komūnisms atņem katru personīgu brīvību, iespēju lemt par sevi, tā ir valdība, kas cieni un samaksā tikai spēku, bet ne garu.

Saimnieciskā liberālisma un marksisma vietā Vadonis Ādolfs Hitlers liek savu mācību, kas izteikta viņa darbā «Mein Kampf». Bet pats Ādolfs Hitlers domā, ka nacionālsociālisma īstais spēks ir ne filozofiskā domāšanā, bet intuitīvi uzminētā dzīves veidošana. Nacionālsociālisms grib vadīties ne no sastingušiem plāniem un plānošanas, kā marksisms, kuņa pirmais plāns uzstādīts gandrīz pirms simts gadiem. Nacionālsociālisma vadoņiem jāvadoties no drošsirdīga instinkta, kas novērtē acumirkli un izlemj savu darbību acumirkli. Nacionālsociālisms atstāj lielu individuālu brīvību, bet prasa arī upurus visas tautas labā.

Visaugstākais visam ir visas tautas kopība un viņas dzīvības intereses, kuņām jāpakļauj personīgā griba un vēlēšanās, lai nācija spētu dzīvot. Brīvības sajūtai vajag būt tādai, ka brīvības tieksmes nerunā pretim tautas vispārējām interesēm. Tautas locekļi ir asni brāļi, kuņiem jādzīvo tuva sociāla dzīve. Šo tautu vada Vadonis.

(Turpinājums 2. lpp.)

Vadoņa Galvenā nometnē, 1941. gada 4. jūlijā.

Bruņoto spēku virspavēlniecība ziņo:

Neraugoties uz sliktajiem ceļa apstākļiem, padomju karaspēka vajāšana visā frontes garumā neapstājās turpinās. Atkāpdamies ienaidnieks cietis vissmagākos zaudējumus, kuņus sagādājuši mūsu gaisa spēku nesaudzīgie uzbrukumi aizmugurē.

Uzbrukuma frontes vidū vairākās vietās pārieta Berezina. Uz ziemeļiem no tās sasniegta latviešu-krievu robeža. Starp vakar iegūtajiem materiāliem atrastas arī ģenerālštāba kartes, kas sniedz pēdējos izskaidrojumus par padomju karaspēka virspavēlniecības agresīviem nolūkiem. Sos nolūkus apliecina tas, ka tagad ir pilnīgs pārskats par pēdējā laikā nemītīgo padomju lidlauku ierīkošanu mūsu austrumpierobežā. Kamēr Besarabijā, Polijā, Lietuvā, Latvijā un Igaunijā pirms padomju karaspēka okupācijas bija pavisam tikai 90 lidlauku, tagad isajā štarp-laikā šis skaits pieaudzis uz 814 labi iekārtotiem lidlaukiem.

Sevišķu uzdevumu virsnieku padomju lidlaukos uzsāka izmeklēšana liecina, ka 22. jūnijā uz zemes iznīcināto lidmašīnu skaits ir par 25 proc. lielāks nekā tas varēts konstatēt gaisa novērojumos.

Kaujā pret Angliju vācu aviācija salas austrumpiekrastrē nogremdēja divus sardzes kuņus kopā 1000 brt un pie Islandes ar bumbu trāpījumiem smagi bojāta kādu lielāku tirdzniecības kuņi. Gaisa spēku dienas un naktis uzbrukumi vērsās pret Anglijas dienvidaustrumu un dienvidrietumu ierīcēm.

Angļu lidmašīnu uzbrukumu mēģinājumos pie Lamanšas kanāla vācu iznīcinātāji un zenitartilērija vakar nogāza 11 ienaidnieka lidmašīnas. Iztrūkst divas pašu lidmašīnas.

Pagājušā naktī dažādos rietumu un ziemeļrietumu Vācijas apvidos ienaidnieks nometis sprāgstbumbas un degbumbas. Civiliedzīvotāji cietuši nelielus zaudējumus. Brēmēnē radušies neievērojami militāri saimnieciski zaudējumi. Juntu degšana Dortmundā tika ātri apdzēsta. Iznīcinātāji un zenitartilērija nogāza 10 angļu uzbrūkušās lidmašīnas. Kāda kājnieku pulka komandieris pulkv. Hipps un kāda artilērijas pulka komandieris pulkv. Velkers, kā arī virsītņ. Hakenšmits un kāda motocikletu strēlnieku bataljona virsnieku vietnieks Pētermanis un

kareivis Ansins izcēlās ar sevišķu drošsirdību.

Pēdējās dienas gaisa kaujās pulkvedis Ezaus izcīnīja savu 54. bet virsītņ. Franciskats savu 21. gaisa uzvaru.

Itaļu bruņoto spēku virspavēlniecība ziņo:

Ziemeļāfrikā mūsu uzguns atvairāja angļu tanku uzbrukumu. Mūsu gaisa spēki bombardēja Tobrukas nocietinājumus un svarīgos dzelzceļa mezglus uz austrumiem no Mersa-Matruchas. Ienaidnieks uzlidojis Tripolisai un dažiem ciematiem Bengazijas apvidū. Izpostītas dažas dzīvojamās mājas, nedaudz iedzīvotāju upuru.

Austrumāfrikā mūsu kolonas uz dienvidiem no Koregallas un Sidamo sīvā cīņā ar panākumiem uzvarēja, nodarot ienaidniekam ievērojamus zaudējumus. Angļu lidmašīnas uzlidojumā Gondārai trāpījušas kādu alimnicu. Mūsu zenitartilērija nogāza liesmās kādu lidmašīnu.

Pateicības dievkalpojumi

Tūkstoši dievlūdzēju vakar pulcējās Māras baznīcā, kur vēl nav dzisušas kara sistās brūces. Tur mātes, kuņi dēli nolikuši galvas par dzimteni, tur blakus Lielvācijas visu uzvarētājas armijas karavīriem latviešu dēli, kas stājušies tēvuzemes atbrīvotāju rindās. Arhibīskaps Dr. theol. T. Grinbergs teica kanceles runu, pieminot varonīgos cīnītājus, kas ar Dieva vārdu gājuši kaujās, atbrīvojot mūsu

dzimteni. Prāvests E. Bergs teica lūgšanas vārdus un tad klusi sirmās baznīcas velvēs skanēja ērģeļu skaņas — «Kādā nu mierā». Tūkstoši galvu noliecās lūgšanā par kritušiem varoņiem. — Dievkalpojumu kuplīnāja mūsu mākslinieki.

Arī citās Rīgas baznīcās vakar pēcpusdienā notika pateicības dievkalpojumi par dzimtenes atbrīvošanu.

Nākamais pateicības dievkalpojums

Rīgas atbrīvošanas labad, notiks svētdien, pl. 12 dienā, Reformātu baznīcā, Mārstalu ielā. Dievkalpojums notiks latviešu un vācu valodā. Sprediķos archibīskaps T. Grinbergs, vācu valodā. Piedalās arī māc. G. Saurums. Dziesmu lapīpas.

Pārējie dievkalpojumi svētdien: Doma baznīcā, pl. 11 ar dievgaldu, prāv. Bergs; dziesmu lapīpas. Lielo kapu baznīcā, pl. 11 pateicības dievkalpojums, māc. N. Ozols, dziesmu lapīpas. Iesvētīšanas mācība pie prāv. Berga 7. jūlijā, pl. 17, Kapitula zālē (iesija caur Doma baznīcas dārzu).

LIELĀ DARBA CENTRĀ

Paglābt no bojā ejas sarkano teroristu bandu pamesto, pasargāt mantu no tālāka posta, rūpēties par bezgala daudz cietušo piederīgiem, nodibināt kārtību — to sev par uzdevumu spraudis Atbrīvotās Latvijas organizācijas centrs. Pulkveža Kreišmaņa vadībā te pašreizēzīgi darbojas agrākās nacionālās Latvijas armijas virsnieki, instruktori un kareivji. Nedaudz dienās centrā izvērtusies plaša organizācija. Ja pirmajā priekšā pilnajā dienā pulkvedis Kreišmanis un viņa pirmie palīgi reģistrēja pirmos nesavtīgos talciniekus nelielā istabīnā Rīgas latviešu biedrības pagrabā stāvā, tad tagad jau visi lielā nama stāvi, visas telpas jau kā bišu strops. Nāk un iet nepārtrauktā strāvē lat-

viešu karavīri, piesakās dienestā, saņem tīkojumus, atgriežas ar ziņojumiem par paveiktiem uzdevumiem. Lielajam, priecīgajam darbam talcinieku ir tik daudz, ka brīžam pat visiem nav iespējams dot piemērotāko darbu.

Latviešu patrioti nāk, piedāvā savu darbu, nāk un piesaka satiksmes līdzekļus, brauc no laukiem un piesaka pārtikas krājumus, atved uz vietas pārtiku, lai nodotu to darba darītājiem.

Lielajā priekšēlā nāk un iet sardžu vīri, stājas ierindā norīkotie, veci draugi, kas sarkano šausmu viesulī izklidināti, bijuši pilnīgi nezinā par otra likteni, sasveicinās, saskūpstās, skan priekšā saucieni un gaviles.

Skan gaviles — jā — bet ne visur. Augstāva ir kāda telpa, kuņā pie maza galdīņa stāv skumīga rinda — te pulcējas sievas, kam pazuduši vīri, māsas, kam sarkano cietumos mocīti brāļi, tēvi, kas nezina savu dēlu likteņus. Pulkveža Muchka kundze rūpīgi reģistrē visu meklētājus, sniedz ziņas par tiem, kuņi liktenis jau noskaidrojies. Diemžēl šo ziņu vēl ir gaužam maz, tikai lēni un pamazām atklājas sarkanā terora briesmas, grūti ir atklāt visus neskaistāmos čekistu briesmu darbus.

Mūsu priekam par jauno dzīvi ir sāpju piemaisījums par sarkano teroristu upuriem. Tāpēc mums jābūt virišķīgiem, jāsamē visi spēki, lai šīs asaras nekavētu lielo atjaunošanas darbu.

UZAICINĀJUMS

Visi nacionāli domājoši latvieši — pārkonkrustieši, studenti, virsnieki, aizsargi un citi, kas grib aktīvi piedalīties mūsu zemes tīrīšanā no kaitīgiem elementiem, var pieteikties pie drošības komandas vadības. Valdemāra ielā 19 no pl. 9—11 un 17—19.

Latvietes un latvieši!

Kara postījums smagi skāris daudz latviešu ģimenes, atstājot tās bez pajumtes un eksistences līdzekļiem. Latvijas Sarkanais krusts darījis, ko spējis, sniedzams pirmo palīdzību un gādājot cietušiem pagaidu patvērumu un uzturu. Vietējām organizācijām, kas sākušas palīdzības darbu, nav nekādu līdzekļu cietušo atbalstam. Aicinām katru istu latvieti, kas palicis neskaists no kara briesmām, ziedot, ko tas spēj un var. Cietušiem nepieciešams: drēbes, uzturs un nauda. Labprātīgi ziedojumi nododami Latviešu sieviešu nacionālā ligā, Baznīcas ielā Nr. 13, dz. 1. darbdienās no pl. 10—20.

Līgas vadītājas: Anna Rūmanekena, Marta Eše un Mūda Liepiņa.

Finansu resora pagaidu pārvalde

Finansu lietu kārtošanai līdz turpmākam par finansu resora pilnvaroto apstiprināts inž. J. Jirgenšons. Darba vieta — finansu ministrijas namā, 348. istabā, tālr. 39190. Bez tam iecelti sekojošie pilnvarotie: tautsaimniecības finansēšanas pārvalde — Kaņepājs, tālr. 39469, budžeta un štātu pārvalde — Baumanis, tālr. 39260, valsts ieņēmumu un nodokļu pārvalde — Kauliņš, tālr. 39372, administratīvā un saimniecības pārvalde — Štefāns, tālr. 39339, likvidācijas daļa — Landsmanis, tālr. 39341. Finansu ministrijas nama pārvaldes tālrūnis — 39226, bet komandantūras — 39119.

Mākslas iestāžu pārzinātāji

Mākslas un sabiedrisko lietu kārtošanas pārvalde uzdevusi pārņemt un pārzināt Nacionālo operu Jēkabam Porukam, Nacionālo teātri — V. Oskainam, Dailes teātri — J. Kājiņam, Jaunatnes un celojošo teātri — P. Ozolam, Liepājas teātri — Z. Kopštalam, Jelgavas teātri — Fr. Rutkim, Daugavpils teātri — J. Kļaviņam un Valsts cirku — E. Kalniņam.

Pārkonkrustiešu ievēribai

Latvijas tautas apvienības Pārkonkrusts vadība uzaicina visus cbb. „P“ latvietes un „P“ jaunatni nekavējoties reģistrēties Pārkonkrusta galvenā nometnē, Valdemāra ielā 19.

Algas strādniekiem

sāks izmaksāt sākot ar 5. jūliju.

Ar uzņēmumu līdzekļiem jārikojas taupīgi

Ievērojot to, ka sarkanarmieši un komunisti aizbēgot izputinājuši vai pievakuši daudz naudas līdzekļu, rūpniecības uzņēmumu pagaidu vadītājiem ar līdzekļiem jāpietas ļoti taupīgi un rūpīgi jāapsver, kādām vajadzībām līdzekļi visnepieciešamāki. Vairāk pieciešamo vajadzību apmierināšana pagaidām jāatliek. Līdzekļu lietderīgai izlietošanai jāseko arī visiem Latvijas rūpniecības pārvaldes nozaru vadītājiem. Nozaru vadītājiem arī uzdots steidzami sagatavot pārskatus par savas nozares rūpniecības stāvokli līdz ar saviem atzinumiem.

Aptieku dezūras Rīgā

Ar 5. jūliju pl. 8 līdz 12. jūlijam pl. 8, dezūres šādas Rīgas aptiekas: Aleksandra aptieka, Brīvības ielā 103. Brīvības aptieka, Brīvības bulv. 6/11. Ciekurkalna aptieka, Ciekurkalnā I līn. 76. Ergla aptieka, Kalnciema ielā 60. Gulbja aptieka, Skūņu ielā 20. Gertrūdes aptieka, Gertrūdes ielā 79. Lāčplēša aptieka, Terbatas ielā 23/25. Lielā Maskavas aptieka, Latgales ielā 49. Lienes aptieka, Aug. Deglava ielā 2. Marijas aptieka, Marijas ielā 3. Mežaparka aptieka, Kokneses prosp. 18. T. Muktāna aptieka, Latgales ielā 185. Nordeku aptieka, Slokas ielā 74. „Farmācijas“ aptieka, Gertrūdes ielā 15/17. „Farmācijas“ aptieka, Slokas ielā 12. „Uzvaras“ aptieka, Kuņi ielā 11. Vecmilgrāvja aptieka, Vecmilgrāvī I līn. 6.

JAUNĀS EIROPAS VEIDOTĀJS

(Turpinājums no 1. lpp.)

Nacionālsociālisms savu uzskatu pamatos liek tezi par cilvēku un rasu nevienlīdzību. Šis veidots rasu pārkūmi un žīdu antagonismu pret kristīgo kultūru. Zemnieki ir visdziļākā nācījas daļa, kaut arī visas tautas kopība ir dzīves augstākā forma. Tautas interesēm jāpakļauj visa materiālā un garīgā dzīve. Tauta ir tas dzīvais koks, pie kura zariem karājami mēs visi, un mēs liktenis ir jau noteikts ar to, kurā tautā esam piedzimuši.

Asinis un viņu balss ir nācījas sakramenti, kas runā mitos, reliģijā, mākslā. Katrai tautai savādas asinis, savādi uzdevumi un vēsturiskajos vadoņos un varoņos izpaūžas svētā nācījas balss. Nācīja jāvada Vadonim, kam drošs instinkts nācījas asinu balss saņemšanai. Nacionālsociālisms grib respektēt arī citu tautu asinu iedzimtību, šo tautu tiesību uz eksistenci, ja vien šīs tautas nav kultūrai naidīgas.

Vadonis Ādolfs Hitlers grib audzināt jaunu cilvēka tipu, aktīvo cilvēku, kas nepadodas liktenim, bet vienmēr grib būt liktēja veidotājs un kungs. Šī gribas brīvība tomēr ir relatīva, jo patoda tautas liktenim. Lūk, kāpēc Hitlers mīl vitalitāti, bet arī padēvību tautas interesēm, jo bez cilvēku pazemības un kopējas dzīves nav kultūras. Šī padēvība ir sociālisma pamats. Par savu interešu pakļaušanu nācījas interesēm Ādolfs Hitlers saka šādus skaistus vārdus:

«Tā mentalitāte, kas ziēdo personīgās intereses sabiedrības aizsardzībai un uzglabāšanai, ir pirmais pamats visai istai cilvēces kultūrai. Viņa vienīgā ir visu lielu cilvēces radījumu pamatā, kas nes maz laimes dibinātājiem, bet tautai dod bagātīgus augļus. Jā, tā ir viņa vienīgā, kas ļauj saprast, ka ir daudz cilvēku, kas godīgi panes grūtu dzīvi nabadzībā, bet kas nodrošina sabiedrības eksistences pamatus.»

Nācījas tiešām nes lielus upurus, kad vajadzīgs liels nācījas kāpiens. Viņas iztieks arī ar trūcīgu dzīvi, lai kāptu pa slavas trepēm uz augšu. Ed. Dorelks.

Jāatbrīvojas no komūnistiskiem uzņēmumu nosaukumiem

Komunistu valdīšanas laikā vislielākais vairums uzņēmumu pārdēvēti, dodot tiem nosaukumus lielinieku garā. Sevišķi daudz bija visādu «sarkanu» uzņēmumu — «Sarkanais metalists», «Sarkanā zvaigzne», «Sarkanais metalurģis» u. t. t. Latvijas rūpniecības pārvaldes priekšnieks uzdevis visus uzņēmumus, kuriem nosaukumi doti komunistu varas laikā un kas nav saskaņojami ar atbrīvotās Latvijas jauno laiku, nekavējoties pārdēvēt, dodot tiem uzņēmumiem agrākos nosaukumus. Katram pārvaldes nozāres vadītājam jāstāda viņa nozāres uzņēmumu saraksti līdz ar vajadzīgām ziņām, minot arī uzņēmumu līdzinājos nosaukumus. Tāpat jāziņo par katras nozāres vadības sastāvu un atrašanās vietu.

Uzņēmumu vadības komplektēšanai uzņēmumos jāizrauga 2—3 piemēroti kandidāti uzņēmuma palīgu vadītāja amatam, pirmā kārtā no uzņēmuma līdzinājiem darbiniekiem. Izraudzītie kandidāti nozāru vadītājiem jāstāda priekšā pārvaldes priekšnieka palīgiem, resp. priekšniekam.

Rīgā acīm redzot vēl ir ļaudis, kas nav redzējuši vai nav gribējuši redzēt jaunā varenā laika atnākšanu. Vēl ir telpas, veikalos un skatlogi, kur karājas sarkanās lupatas, dažādas piecgaides, valsts «aizņēmuma» un citu žīdu izspiešanas panēmienu plakāti, pat Maskavas dižbandītu ģimenes. Sen bija laiks šim murgu un melu laiku paliekām pazust. Ja šodien un rīt šie kankari nepazudīs, var gadīties, ka līdz ar tiem izput arī šo «dārgo piemiņu» glabātāji.

KO SAKA ĀDOLFS HITLERS par marksismu un žīdiem

Citāti no grāmatas: «MEIN KAMPF»

Marksisistiskā pasaules uzskata būtība

Ar personības un līdz ar to arī nācījas un viņas rasiskā saturs katēgorisko noliegumu marksistiskā kultūras elementāros pamatus, kultūras, kas tieši atkarīga no šiem faktoriem. Šis ir patiesais iekšējais marksistiskā pasaules uzskata kodols, ja vien šo noziedznieku smadzeņu izdzimumu vispār drikstētu apzīmēt par «pasaules uzskatu». Ar personības un rases sadragāšanu zūd svarīgākais šķērslis mazvērtīgā cilvēka — žīda — valdīšanai.

Tieši saimnieciskā un politiskā bezprātībā meklējama šīs mācības būtība. Jau tāpēc vien visi patiesi inteligentie cilvēki nestājas tās dienestā, kamēr garīgi mazdarbīgie un saimnieciski vāji izglītotie ļaudis tai ātri pieslejas. Bet inteligentie šai kustībai — jo arī šīs kustības eksistencei nepieciešama sava inteligence — «upurē» žīds no pašu rindām.

Tā rodas «ista» strādnieku kustība žīdu vadībā, kas it kā šķietami mēģina uzlabot strādnieka stāvokli, bet patiesībā cenšas pēc tā, lai visas nežīdiskās tautas verdzinātu un iznīcinātu.

Ko brīvmūniecība ievada t. s. inteligences aprindās, nomācot nacionālo pašzūras dzenuli pacifistiskām tendencēm, to vēl vairāk veicina lielās, todien vēl vienmēr žīdiskās preses iedarbība, visplašākās masās, bet galvenā kārtā pilsonībā. Šiem diviem postīšanas ieročiem vēl pievienojas — kā trešais un visbriesmīgākais ierocis — rupjās varas pielietošana. Marksismam kā uzbrūcējam jāpabeidz tas, ko abu pirmo ieroču postīšanas darbs jau sagatavojis sabrukumam.

Marksisms — kultūras izpostītājs

Marksisma žīdiskā mācība noraida dabas aristokrātisko principu un nostāda spēka un stipruma mūžīgās pirmtieģības vietā skaita masu un tās nedzīvo svaru. Tā viņa cilvēkā noliedz personas vērtību, apstird tautības un rases nozīmi un līdz ar to ļauj cilvēcei tās pastāvēšanas un kultūras priekšnoteikumu. Kā universāls pamats tā novestu pie kātras cilvēkam iedomājamās kārtības gala. Un tāpat kā šajā lielākā pazīstamā organismā tikai chaos varētu būt tāda kā maģiskā pielietojuma rezultāts, tā zemes virsū šīs planētas iedzīvotājiem — tikai viņu pašu bojēja.

Ja žīds ar sava marksistiskā ticības apliecinājuma palīdzību gūtu uzvaru pār šīs pasaules tautām, tad viņa kronis būtu cilvēces nāves deģa; šī planēta tad atkal kā reiz pirms gađu miljoniem rīņkotu neapdzīvota pasaules izplatījumā.

Mūžīgā daba nesaudzīgi atrieb-

ias par savu haubiļu pārkāpumiem.

Tā es tagad domāju rīkojamies pēc visuvarēnā Radītāja prāta: aizsargājamies pret žīdiem, es žīds — par žīdiem.

Žīds — par žīdiem

Žīds ir un paliek tipiskais parazīts, liekēdis, kas līdzīgi kaitīgam bacilim izplatās arvien vairāk, kolīdz augsne tam labvēlīga. Bet arī viņa esamības iedarbe līdzinās liekēžu darbībai: kur viņš ierodas, tur viesmīlīgā tauta pēc īsāka vai ilgāka laika panīkst.

Tā žīds visos laikos dzīvojis citu tautu valstīs un tur izveidojis savu pašu valsti, kas ar nosaukumu «religijs kopība» tik ilgi mēdza darboties maskētā veidā, kamēr ārējie apstākļi nebija izdevīgi, lai pilnīgi atklātu savu īsto būtību. Bet ja viņš kādreiz domājās esam pietiekami stiprs, lai varētu atteikties no aizsardzības segas, tad viņš allaž jāva pļivurim krist un piepeši bija tas, ko tik daudzi agrāk negribēja ticēt un redzēt: žīds.

Žīda īpatnība dibinājas uz viņa parazīta dzīvi citu nāciju un valstu ķermenī, kas jau Sopenhaueram lika izteikties, ka žīds esot «lielais meistars melošanā». Pati žīda būtība tam liek melot, un proti — nepārtraukti melot, tāpat kā ziemeļniekam nepieciešams nēsāt siltu apģērbu.

Žīds — pasaules kūditājs pret Vāciju

Žīds šodien ir lielais kūditājs Vācijas galīgai iznīcināšanai. Kur vien pasaulē lasām uzbrukumus Vācijai, tur žīdi ir to sagatavotāji, tāpat kā arī jau miera un kara laikā žīdu biržas un marksistu prese plānveidīgi kurināja naidu pret Vāciju, tik ilgi, kamēr valsts pēc valsts atteicās no neitralitātes un atteikdamās no tautu patiesām interesēm iestājās pasaulē kara koalīcijas dienestā.

Žīdisma nodomi pie tam pilnīgi skaidri. Vācijas bolševizācija ir nacionālās tautiskās vācu inteligences iznīcināšana un ar to iespējamā vācu darba spēka iznīcināšana žīdu pasaules finansu jūgā, ir domāta tikai kā priekšspēle šīs žīdiskās pasaules iekarošanas tendences tālākai izplatīšanai. Kā jau bieži vēsturē — Vācija šajā varenā cīņā ir patā centrs. Ja mūsu tauta un mūsu valsts kļūtu šo asins- un aušņukrīgo žīdisko tautu tiranu upuris, tad visa pasaule nopūstas kā polipa skavās; ja Vācija atbrīvosies no šīm skavām, tad šīs lielākās tautu briesmas var uzskatīt par sadragātām visai pasaulei.

Žīdu pasaules valdīšanas plāni

Krievu bolševismā mums jāskatā žīdisma mēģinājums XX gađu simteni piesavināties pasaules varu, tieši tāpat, kā žīdi citos

laikmetos ar citu, ja arī iekšējai radniecīgu notikumu palīdzību, mēģināja sasniegt to pašu mērķi.

Proletāriāta diktatūra

Rases zinā tīru tautu, kas apzinās savas asinis, žīdi nekad nevarēs apspiest. Žīds šajā pasaulē vienmēr būs tikai bastardu kungs. Tāpēc viņš plānveidīgi mēģina pazemināt rases līmeni, pastāvīgi saindēt individu. Bet politiski viņš sāk demokrātijas vīta sludināt proletāriāta diktatūras domu.

Marksisma organizētā masā viņš atradis ieroci, kas tam ļauj atteikties no demokrātijas un tajā vietā diktatoriski ar brutālu varu pakļaut sev tautas un pār tām valdīt.

Viņš plānveidīgi nododas revolūcionāri darbībai divējādā veidā: saimnieciskā un politiskā.

Tautas, kuras nikni pretojas uzbrukumam no iekšienes, viņš, savus starptautiskos sakarus izmantojot, satin ienaidnieka tīklos, rīda tās karos un heidzot, ja tas nepieciešams, kaujas laukos vēl paceļ revolūcijas karogu.

Saimnieciski viņš valstis grauj tik ilgi, ka par neienesīgiem kļūvušos sociālos uzņēmumus izrauj no valsts pārziņāšanas un nodod viņa finansu kontrolei.

Politiski viņš valstij liedz līdzekļus pašzūturēšanai, iznīcina katras nacionālās pašnoteikšanos un aizsardzības pamatus, iznīcina ticību vadībai, ķengā vēsturi un pagātni un apmētā dublēm visu patiešām lielo.

Kultūrālā zinā viņš sagandē mākslu, literātūru, teātri, izķēmo dabīgās izjūtas, iznīcina visus jēdzienus par daili un cildenumu, par dižo un labo un ierauj cilvēkus savas zemiskās esības burvju lokā.

Reliģiju padara smieklīgu, tikumu un morāli noliedz tik ilgi, kamēr kādas tautības pēdējie balsti šīs pasaules dzīves cīņā krituši.

Tad sākas lielā, pēdējā revolūcija. Žīdi, iegūdami politisko varu, noņem pēdējos pļivurus, kuri vēl nēsā. No demokrātiskā tautas žīda top asinsžīds un tautu tirans. Nedaudz gados viņš mēģina izskaust inteligenci, nacionālās idejas nesēju, un laupīdams tautām tās dabīgos garīgos vadoņus, sagatavo tās pastāvīgai verdzībai.

Sausmīgākais piemērs tam ir Krievija, kur žīdi nogalināja un nomērdēja badā apm. 30 miljonus cilvēku tiešām fanātiskā mežonībā un necilvēcīgās mokās, lai nodrošinātu virskundzību pār lielu tautu žīdu literātu un biržas bandītu baram.

Bet iznākums visam tam nav tikai brīvības gals visām tām tautām, kuņas žīdi sev pakļāvuši, bet tas ir arī gals pašam tautu parazītam. Jo pēc upura nāves agru vai vēl nobeidzas arī vampīrs pats.

Jāsarga un jāsaudzē

sabiedriskie nami un to manta

Mākslas un sabiedrisko lietu pārvalde uzdod vietējam pašvaldībam norīkot sabiedrisko (tautas) namu un to mantas uzraudzībai piemērotas personas no organizācijām — agrākām tautas namu uzturētājam, kas pastāvējušas pirms lielinieku ienākšanas. Par pāņemtiem tautas namiem ziņojumi jāstāda Rīgas sabiedrisko lietu pārvaldei Rīgā, Kalpaka bulv. 1, tālr. 63229.

Rīgas nomasaimnieki

pārvaldnieki u. t. t. aicināti izgāzto logu stiklu drumslas savākt un uzglabāt vēlākai nosūtīšanai uz stikla fabrikām.

„Neuzvaramās” sabrukuma liecības

Pārdaugavā lido vēja nestas pāpīra lapas. Latviešu zēni tās pacēlušī un puļas izburto svešo rakstu rindas. Iemetu arī es savu aci vienā lapā un tūlīt kļūst skaidrs, ka tā izrāta no burtnīcas, kurā bijuši ierakstīti kādas „neuzvaramās armijas” daļas karotāji. Spricētot pēc burtnīcas vāka, šī daļa atkāpusies no Lietuvas.

Tikai viena burtnīcas lapa ar apm. 50 vārdiem, bet tā liecina daudz par pāniku un sabrukumu „neuzvaramajā”. Tikai par nedaudz kareivjiem konstatēts, ka tie ir „naļico” (t. i. atrodas savā daļā), viens ievainots, divi „vībilji ir stroja” (ievainoti vai citur aizkomandēti), bet vismaz kādiem 30 kareivjiem piesprausta pierzīme „neizvestno gde” (nav zināms kur palikuši). Tā tad dezertējuši. Par vienu pat gluži skaidri pateikts: „Udrāl jēšo do boja” (Aizbēdzis jau pirms kaujas).

Ko te vēl lai piebilst? Par istas armijas kareivjiem dezertieriem mēdzam teikt nicināšanas pilnus vārdus. Bet latvieši, kas veselu gađu un pat ilgāk skatījuši šos nabagus bolševistiskā žīdisma nospiestos vergus, nevar šādus dezertierus nicināt. Viņu stāvokli tiešām bija pretīgāk „mest pļinti krūmos” un pazust. Pārdaugavieti.

Kā čekisti izlaupīja un dedzināja Iekšrīgu

Baigs bija visš sarkanā terora gads mūsu skaitstajā Rīgā, bet visas šausmas pārspēja pēdējās dienas, kad sarkanie bandīti, zaudējuši cerības vēl ilgāk latviešu tautu verdzināt, trakās dusmās un sadismā nēmas šaut, ārdīt un postīt visu, kas gadijās pa rokai.

«Čekistu briesmu darbu lieciniece bijusi arī 3. poliklīnikas darbiniece Rīta Šabaka, kas pādejo diennakti pirms visu uzvarētājas Lieļvācijas armijas ienākšanas Rīgā pavadījusi savā dzīvoklī Grēcinieku ielas namā. Baigākie piedzīvojumi sākušies pēc tam, kad, čekas bandītu aizdedzinātā, sabruka Iepnākā Rīgas smaile — Pētera baznīcas tornis. Šis posta darbs bijis signāls tālākām sarkano bandītu asins un uguns orgijām. Nākošais „neuzvaramās armijas” solis bija laupīšanu sarkošana Grēcinieku ielas galā un arī citos Iekšrīgas rajonos. Paši nespēdami visas salaupītās mantas aizvākt, čekisti aicinājuši palīgā sarkangvardus, kas pa čekistu izsītiem loģiem vākuši laukā visu, kas pievācams, neatstādami pat loģu aizkarus. „Tālredzīgā” sarkangvardi apģērbu veikalos pasteigušies pārmainīt savus formas tērpus pret civilapģērbiem.

Nākošais „neuzvaramās armijas” solis bija namu dedzināšana. Vispirms noslēdza namu ūdensvadus. Tad namiem pa kārtai laiduši klāt uguni. Šabaka pa dzīvokļa loģiem dzirdējuši čekistu rīkojumus un redzējuši, kā ik pa brīdim gaisā šaujas dzirksteļu mutuļi. Nākošā rītā starp namiem atradušās iztukšotas benzīna un naftas mucas.

Blakus rīkojumam par māju dedzināšanu ik pa brīdim no ielas skāņējusi saucieni: „Kuda ti?” «Obratno! (Kur tu? Atpakaļ!) un spalgi šāvieni, — Čekas žīdi tur apšāvuši paši savus kareivjus, kas izballēs kāpās atpakaļ. Rīta pusē, kad tuvojās vācu karaspēks, šie paši čekas „varoņi” bija pirmie, kas metās bēgt, iepriekš gan parūpējušies, lai viņus nepazītu Grēcinieku iela pēc čekistu aizbēšanas bija pilna viņu cepurēm, jo šie nelieši ar gudru ziņu bija posteigušies nomaskēties ar armijas bruņu cepurēm.

Tikai pēc šīs bandītu aizlāšanās arī Iekšrīgas iedzīvotājiem bija iespējams stāties pie čekas sadīstu pīlaistās uguns ierobēzošanās.

Kur tagad darbojas Rīgas pašvaldības iestādes

Rīgas pilsētas valde (Kr. Barona ielā 12) uzskatīti darbu. Pilsētas pilnyarņieka pulkv. Raistēuka tālr. 26014. Pilsētas galva pulkv. J. J. Alberta tālr. 34086, sekretārs K. Milenbacha — 34085. Pilsētas tehniskā padomnieka P. Dreijmana tālr. 23925: ziņot ceļu, tiltu, kanālizācijas, gāzes, ūdensvada, elektrības, saiksmes un ugunsdzēsības lietu kārtošanai. Pilsētas valdes kanceleja — 27510, juriskonsultācijas pag. vad. L. Rezevskis — 27340, kanceleja — 27342. Pilsētas valdes nodaļas atrodas šādās vietās: dzīvokļu saimniecības nodaļa Smilšu ielā 6, vadītājs M. Birkēns, tālr. 22383, kanceleja — 22425. Eksploataācijas pārvalde — 22386. Finansu nodaļa atrodas Smilšu ielā 6, vadītājs H. Mielēns, tālr. 26038. Izglītības nodaļa (Brīvības ielā 31), vadītājs M. Skalērs, tālr. 98223 un 91857, administratīvās daļas vadītājs — 98338, skolu daļas vadītājs — 98884, kultūras daļas vadītājs — 98332, bērnu daļas vadītājs — 98376, galvenais grāmatvedis — 98589, saimniecības daļa — 98221. Sociālās

nodrošināšanas nodaļa atrodas Jāņa sē. tālr. 5. To vada M. Bremmers, tālr. 21925. Sekretārs — 21926, kanceleja — 33986. Tirdzniecības nodaļa vada J. Vāgners, tālr. 31737, tālr. 34750. Veselības aizsardzības nodaļa vada J. Vitols, tā atrodas Elizabetes ielā 75, tālr. 34779, kanceleja — 21921. Tirdzniecības inspektorā: inspektori — 21913, inženieri — 31917, kanceleja — 32347. Rīgas lombarda pārvaldnieka A. Zušā tālr. 32898, kanceleja — 31876. Bārņietība atrodas Raiņa bulvārī 15. Vadītāja I. Rubena tālr. 24481, kanceleja — 20362. Civiltāvokļa aktu reģistrācijas biroju vada A. Smēmanis (30000), kanceleja — 23003. Rīgas pilsētas uzņēmumi atrodas šādās vietās: gāzes elektrības, ūdensvada nozare atrodas Z. Meierovica bulvārī 10, centrāle — 3527, vadītāja L. Gubena tālr. 31737, adm. daļas vad. — 17, kanceleja — 37, grāmatvedība — 16. Projektēšanas kantoris Brīvības ielā 31, vadītāja Mangula tālr. 96936, grāmatvedība — 95117. Remontu kantoris — 31155. Satiksmes un transporta

pārvalde atrodas Brīvības ielā 179, to vada A. Bulduris, tālr. 95647, kanceleja — 98601. Ceļu un tiltu būvniecības nodaļa atrodas Brīvības ielā 31, galvenais inženieris — 96582, kanceleja — 93761. Zemes ierīcības pārvalde — 3523-81, dāru nozare — 85. Komūnāle pakalpojumi — vada P. Birkēns, tālr. 31117, lietvedis — 34300. Rīgas apfiršanas kantora vadītāja A. Krūmiņa tālr. 29068, pasūtījumu pieņemšana — 31369, garāža — 97227, aseniz. garāža — 61721. Rīgas kurināmā apgādes kantori vada H. Zommers — tālr. 25583, grāmatvedība — 38205. Kantoris atrodas Kēniņu ielā 5. Bij. Maspulku jūrnīcības darbiniekus aicina pieteikties un pieteikt peidošos līdzekļus bij. Rīgas pils. 1. ģimnazijā, Raiņa bulv. 8, tālr. 30031. VAPP 2. litogrāfijas darbiniekiem izņemties no pl. 9 līdz 17 Poligrāfijas uzņēmuma, Doma laukumā 5, dz. 1-a, reģistrēties. Līdzī jāņem darba vietas apliecības.

VĀCU ZINŪ BIROJS ZIŅO:

Berlīnē, 3. jūlijā. (DNB). Ceturtdienas priekšpusdienā Berlīnē ieradās Turcijas ārlietu ministrijas ģenerālsekrētārs vietnieks sūtnis Acikalins. Sūtnis Acikalins iesniedza vācu - turku Ankarā parakstītā draudzības līguma ratifikācijas dokumentus vācu ārlietu ministrijai.

Berlīnē, 4. jūlijā. Tā kā vācu karaspēka vienības neatnāra austrumos virzās uz priekšu un guvumus nebija panākumus. Staļins bija spiests ceturtdien pats uzstāties ar runu padomju radiofonā. Cīnīd šis nodevēja, kurā klusībā bija gatavojis nāves triecienu Vācijai, atzina, ka Padomju savienības Vācijas neuzbrukšanas līgums bijis tikai izlikšanās, sacīdams: „Ko ieguva Padomju savienība ar pakto? Pusotra gada mieru, lai varētu gatavoties. Tas bija ieguvums mums un zaudējums Vācijai.”

Berlīnē, 4. jūlijā. (DNB). Pierādījumi par Maskavas boļševiku vadītāju uzbrukšanas nolūkiem krājas ar katru dienu vairāk. Jaunākā liecība par to iegūta austrumos. Diešvidfrontē 25. jūnijā saņemts gūsta kāds augstāks padomju štābs. Pārskatot štāba papirus, atrastas daudzas maza mēroga kartes. Karšu lapas sniegušās rietumos no Maskavas līdz Rīgas salai, Berlīnei, Drezdenei, Prāgai, Graocai, Finfikirchenai un Fiurnei. Atrastās kartes liecina, ka Maskava kopš ilgāka laika bijusi skaidrībā par saviem uzbrukuma nolūkiem pret Lielvāciju.

Berlīnē, 4. jūlijā. (DNB). Bal-

tijas jūras piekrastē vācu karaspēka uz priekšu ejošas daļas līdz 1. jūlijam ieguvušas vai iznīcinājušas 631 krievu kaujas tanku, 168 vieglos un smagos lielgabalus, 40 lidmašīnas, 19 zentilgabalus un 24 prettanklīdzgabalus un 2 bruņu vilcienus.

Berlīnē, 3. jūlijā. (DNB). Kamēr vācu armija devusies gigantiskā cīņā par Eiropas atbrīvošanu no austrumos glūnošā boļševisma, arī kauja pret Angliju turpinās. Vācu karaflotes un aviācijas nemitīgi uzbrukumi dragā angļu apgādī ar karāmateriāliem, jēlvielām un pārtikas līdzekļiem.

Gaisa karš Ledus jūras piekrastē

Berlīnē, 3. jūlijā. (DNB). Vācu bumbvedēji lido pāri sūnainam laukumam. Lidlauks atrodas tālos Skandināvijas ziemeļos. Vācu lidmašīnas ātri paceļas gaisos un tad notelktā kārtībā laižas pāri robežai. Ir gaisās naktis. Jāpadara nekaitīgi ienaidnieka lidlauki un fabrikas Murmanskas dzelzceļa tuvumā. Apzinīgi un pašvilīgi dodas pildīt grūto uzdevumu vācu lidotāji. Pāri klintīm, kuru kailās galotnes vēl klāj sniegs un ledus, virzās lidobjekti. Kalnu masīvu nogāzēs redzami briežu pulki, kas, tuvojoties bumbvedējiem, bailīgi saskrien vienā pulkā. Drīz zem lidmašīnām atrodas Padomju Savienība. Smagas brūces vācu aviācijas ieroču šodien sītīs ienaidniekam. Uzmaniģi lidotāji raugās pēc ienaidnieka iznīcinātājiem. Bet neviens nav saskatījis.

Sākas uzbrukums. Velti daži padomju iznīcinātāji, parasti nemas-

Ar katru dienu kust angļu rīcībā esošo kuģu tilpuma kopskaitis. Pārskatot līdzšinējos skaitļus, varot redzēt, ka angļu tirdzniecības flote kopš 1941. gada februāra nekad nav zaudējusi mazāk par 700.000 brt., bet šis skaitlis aprīlī pat pārsņējis miljonu. Arī jūnijā angļi zaudējuši 768.950 brt., pie kam jāpieskaitot klāt vēl mīnu nodarītie zaudējumi. Kopš kara sākuma angļi zaudējuši 12.433.000 brt. Tāpēc neesot brīnums, ka Londonas karotāju skati paliekot rūpju pilnāki, jo izšķirējs brīdis par Anglijas likteni tuvojoties.

kēti, mēģina pacelties gaisā. Par vēlu. Gaisā valda tērauds un dzelzs. Iekams ienaidnieks aptver draudīgās briesmas, jau vairāk nekā 20 bumbvedējus un iznīcinātājus sagrauj vācu bumbas un ieroči. Staršēšanas sliedes izrādītas, barakas un patvertnes sagrautas, kādu lidlauku, kas zemu laižas pāri Kolas līcim, apšauda JU-88 saviem ložmetējiem. Beidzot kāds vācu bumbvedēja vadītājs šo cīņu izbeidz. Degot lidlauka nogāzās Ledus jūras aukstajos vilņos.

Aizlidojot kāds novērotājs pamanā, ka lidlauka otrā galā vēl dažas lidmašīnas. Vai tās atstāt? Kas pazist vācu lidotājus, tas zina, ka tie veic visu darbu. Vēl tai pašā naktī otrs uzbrukums un palikušās ienaidnieka lidmašīnas līdz pēdējai iznīcinātas. Vairāk nekā 50 lidmašīnas nepilnu 12 stundu laikā iznīcinājuši pavisam maza vācu bumbvedēju eskadrija.

Pilētās un lauku iedzīvotāji kopēja palīdzības darbā

Redakcijā švien biežāk ienāk ziņas, ka karā saposīto namu, ielu tīrīšanas un atjaunošanas darbos, kritušo zirgu un karavīru novākšanā piedalās ne tikvien organizācijas, bet aizvien lielāku iniciatīvu parāda arī vietējie iedzīvotāji. Tā Torņakalnā pulcējās vairāku namu iedzīvotāji ar lēpstām un citiem darba rīkiem, lai usāktu savu saposītā rajona atjaunošanu. Darbus. Pirmiem celmlaužiem pievienojās ieraven jauni, tā kā strādātāju pulks iznāca krietni liels. Vienprātībā un sadarbībā čaklie pārdaugavieši jau pāris dienās veica galvenos darbus.

Torņakalnā nodegušās arī mājas, un vairāki sāmji iedzīvotāju palikuši bez pajumtes un uztura. Lai palīdzētu šiem cietušiem, arī bēgļiem un trūkcūcietējiem, torņakalnieši noorganizējuši arī ēdienu galdu. Jau sākot ar šodienu cietušie torņakalnieši ik dienas varēs saņemt brīvpusdienas Mārupes ielā 6 no pl. 14—18. Grūtāk vienīgi atrīstnāms trauku iegādes jautājums. kādēļ ēdienu galda apmeklētājiem traukus ieteicams ņemt līdzī pašiem.

Rīgas lombards

sakārtoties darbības turpināšanai un ar pirmdienu, 7. jūliju pl. 12 atjaunošū kīlu izpirkšanu un pagarināšanu. Kīlu izpircējiem pie mantu saņemšanas jāuzrāda pase. Tāpat tiks atjaunotas mantu uzglabāšanas operācijas un aizdevumu daļas nomaksas. Aizdevumu izsniegšana pret kīlām pagaidām vēl netiks atjaunota līdzekļu trūkuma dēļ.

Lai iekļātāji nezaudētu mantas, lombards lūdz nekavējoties piesteikt visas pazuadētas un sadegušās kīlu zīmes.

Pakāpeniski atjauno tri autoбусu satiksmi Rīgā

Rīgas satiksmes pārvaldes noorganizētās remontribrīdes šar izlabojas daudzās bojātumus uz 1., 2., 4., 6., 11. un 13. tramvaja līnijās un tūr satiksmē noris bez traucējumiem. Šodien ar diviem autobuģiem sāks satiksmi no Matīsa un Vagonu ielas stāra līdz pastam: Satiksmē ar vienu autobusu nodrganizēta arī no Smārļa līdz Juglas tiltam, un starp „Dervieņu” un Milgrāvi. Pa Latgales ielu līdz Spirotāvai satiksmi noorganizēs dzelzceļu pārvalde ar 5 autobuģiem. Tu-vākā nākotnē satiksmi atjaunos 3. tramvaja līnija un Pārdaugavas 7., 10., 8. un 9. līnija. Braucējas maksa autobusos līdz turpmākam noteikta 30 kap. no personas.

Daļve atjaunojas

Darbs rūpniecības un tirdzniecības uzņēmumos, cik tālu tos nepagūva nopostīt sarkanie laupītāji, — visuā atjaunojas.

Arī Centrālirģigus mainījis savu seju: pēdējās līnīnieku valdīšanas nedēļās galīgi iztukšots, tas tagad sāk pamazām pildīties. Ir dabūjamas sveigas saknes, salāti, sviests, konservi, zivis un arī gaļa. Un visu to tagad var nopirkt arī latvietis — kīdu rindas nozudušas.

Kas ko zinātu par 22. VI apcietināto

Arvedu Pētersonu

lūdz pazinot L. Zirgu ielā 9/11, dz. 13, tālr. 27287.

Ja kāds ko zinātu par apcietinātiem

Mārtiņu Aleksandru KRĒSLIŅU,

apcietinātu 1941. g. 25. III, un

RUDOLFU PŪCI,

apcietinātu 1941. g. 16. II, ļoti lūdz pazinot Elizabetes ielā 69—16, tālr. 30585, E. Strautnieci.

29. jūnija šausmu brīžos pazuda 15 gadus vecā

ZINAIDA JAKUBOVSKIS,

galšiem matiem, tumši zilā zīemas mētelī, baltām gumijās kurpītēm Audēju-Kalēju ielas rajonā; varbūt ceļš uz Bīķernieku ielu vai Meža parku. Lūdzam ziņas vecākiem — 13. janvāra ielā 19, dz. 5.

Lūdz, ja kādam būtu kas zināms par apcietināto

Arnoldu Cerbuli

dzim. 1914. g. Turaidas pag., pazinot Rīgā, Pabažu ielā 4—1.

Dzelzceļnieki, kas zinātu par

Jāni Aļrēdu Līci,

lūdz pazinot L. Kalnu ielā 8—2. L. Līcis.

RAŅĶU MEZZINI

ČAPANTU

lūdz uzdot Rīgas adr. vai pien. Antonijas ielā 18, dz. 4 (t. 61185), skol. Jansons no Raņķiem.

Lūdz, kas zinātu, kur atrodas šof.

JĀNIS OZOLIŅŠ,

kas piespīdu kārtā pārbrauca Juglas tiltu 27. VI pl. 7.15. — Ja kāds no „Al-dara” šoferiem atgriezies, lūdz pazinot A. Ozoliņam, Baložu mājās 20—4, Kļēzermalā.

Lūdz pazinot par centrālcietumā ievietoto

Leonidu Glokke

sievai, Ezermalas ielā 49, dz. 4, tālrūnis 56790.

SIENA PLĀVEJS, No Grēcīnieku iekas prot ar mašīnu apieties, un strād-niece vajadzīgi Pērnavas ielā 84, dz. 6; pieteikties no pl. 10—14.

Kungu frizieris

vaj. past. darbām Gertrūdes ielā 51—18, vak. 20 p.

Pulksten-taisītājs

var pieteikties Brivības bulv. 2/4, pie E. Vitola.

Students

latv., pārv. arī vācu val., st. meklē piemēr. darbu. — Tālr. 22758, p. p.

Vaj. friziere

Kr. Barons ielā 81, frizētāvā.

Vācu stundas

Rbl. 7.— m. Kungu ielā 30a, dz. 8.

Parketa grīdas

izlabo, ēvelē un bonēcē. Tālr. 31696.

BAPTISTU SAVIENĪBAS NAMĀ, Lāčplēša ielā 37,

Pateicības DIEVKALPOJUMS SVETDIEN, 6. JULIJA, PL. 11.

IZKĀRTNES

gatavo GERTRŪDES IELĀ 31

agr. Reinvalda darbnīcā

Rīgas pilsētas valdes iestāžu un amatpersonu

SARAKSTS

RĪGAS PILSĒTAS VALDE tagad atrodas Krišjāņa Barona ielā Nr. 12.

Rīgas pilsētas pilnvarnieks pulkv. Skaisļlauks	26017	Techniskais padomnieks P. Dreijmanis	25925
Rīgas pilsētas pilnvarnieka palīgs pulkv.-Int. J. Alberts	34086	Pilsētas valdes kanceleja	27510
Sekretārs K. Mīlenbachs	34086	Pilsētas valdes juriskonsultācijas vad. L. Rezevskis	27340
		Juriskonsultācijas kanceleja	27642

Pilsētas valdes nodaļas:

Dzīvokļu satmniecības nodaļa — Smilšu ielā 6		saimniecības daļa	98221
vadītāja v. p. i. M. Birkens	22383	Sociālās nodrošināšanas nodaļa — Jāņa sētē 5	
kanceleja	22425	vadītājs Mārt. Bremmers	21925
Dzīvokļu ekspluatācijas pārvalde	22386	sekretārs	21926
Finansu nodaļa — Smilšu ielā 6		kanceleja	33586
vadītājs H. Mielēns	26088	Tirdzniecības nodaļa — Kalķu ielā 3	
Izglītības nodaļa — Brivības ielā 31		vadītājs J. Vagners	34750
vadītājs M. Skalders	98828	Tirģu inspekcija	
administratīvās daļas vad.	91857	inspektori	21913
administr. daļas kanceleja	98338	inženieri	31917
skolu daļas vadītājs	98884	kanceleja	32347
kultūras daļas vadītājs	98332	Veselības aizsardzības nodaļa — Elizabetes ielā 75	
bērnu daļas vadītājs	95576	vadītājs J. Vitols	34779
galv. grāmatvedis	98589	kanceleja	21921

Kantoņi un citas iestādes:

Gāzes, elektr. ūdens kantoris — Zigfr. Meierovica bulv. 10	3527	Rīgas saimniecisko pakalp. kantoris — Aspāzijas bulv. 4	
centrālē	31787	vadītājs	31117
vadītājs L. Gubenis	10	lietvedis	34300
adm. daļas vad.	3527	Rīgas spīršanas kantoris — Raiņa bulv. 15, dz. 4	
kanceleja	3527	vad. Art. Krūmiņš	29068
grāmatvedība	3527	grāmatved.	27509
Rīgas projektēšanas kantoris — Brivības ielā 31		pasūt. pieņemš.	31359
pārvaldn. Mangulis	96938	darbvedība	27785
kanceleja	31158	garāža, Tallinas ielā 7/10	97227
Rīgas sat. un transp. kantoris — Brivības ielā 179		asenz. garāža, Hanzas ielā	61721
centrālē	98601	Rīgas ģeodēziskais kantoris — Kēniņu ielā 5	
vad. A. Bulduris	95647	vad. Ansis Erdmanis	3523—82
kanceleja	98601	grāmatved.	3523—99
lietvedis	87177	Rīgas viasniņu kantoris — Kr. Barona ielā 20/22	
Ceļu un tiltu būv. kantoris — Brivības ielā 31		vad. R. Sprīngis	32948
vad. A. Mangulis	96938	grāmatved.	32632
galv. inž.	96582	lietvedība	32419
adm. daļas vad.	93333	kanceleja	20787
kanceleja	93761	Rīgas kurīndmā apģādes kantoris — Kēniņu ielā 5	
ceļu nod. vad.	97796	vad. H. Zommers	25583
tiltu nod.	97811	grāmatved.	33205
Zemes tericības pārvalde	3523—81	Rīgas lombards	
Lauku saimniecību pārvalde	3523—81	pārvald. A. Zutis	32898
Mežsaimniecības kantoris	3523—81	kanceleja	31876
Dārzu kantoris	3523—85	Bārīgtiesā — Raiņa bulv. 15	
Zoologiskais dārzs	56482	vadītājs	24481
vad. O. Magazins, Kēniņu ielā 5.		kanceleja	20362
		Civiltāvu aktu reg. birojs — Raiņa bulv. 15	
		vad. Arv. Smēmanis	30000
		kanceleja	23003

Sā gada 30. jūnijā miris mūsu mīlais tēvs, sievastēvs, vīratēvs un vectētiņš, L. U. profesors, Dr. theol.

JĀNIS REZEVSKIS

dzim. 1. martā 1872. g.

PIEDERĪGIE.

Izvadīšana notiks šodien, 4. jūlijā, plkst. 1/2 vakarā no Meža kapu kapličas uz Miera kapiem.

Ar dziļām sērām pazipojam, ka mans mīlais vīrs, mūsu dārgais papīņš

AUGUSTS PUNDIŅŠ

55 g. v.

lodeļ par upuri kritis 30. VI 41. g.

Zemes klēpi guldis svētdien, 6. VII. 41. g. plkst. 3 dienā Katlakalna kapos.

Sēru viesus lūdz ierasties Katlakalna Aug. Pundiņš.

Skumst SIEVA, MEITA, DELS.

MĀRTIŅŠ KARITONS

dz. 1870. g. 14. sept.

ievainots un miris 5. g. 1. jūlijā.

Izvadīšana 5. g. 5. jūlijā pl. 15 no Meža kapu jaunās kapličas.

DELI un PIEDERĪGIE.

Mūsu mīlais vīrs un tēvs, policijas uzraugs

KĀRLIS MISIŅŠ

dzim. 1898. g. 23. I, miris, izpildot dienesta pienākumus, 5. g. 2. VII.

Izvadīšana no Kara slimnīcas kapličas uz Brāļu kapiem 5. g. 5. VII plkst. 16.

SIEVA un DELS.

Mūsu līgādigais darba kolēģis, uzraugs

KĀRLIS MISIŅŠ

dzim. 1898. g. 23. I, miris, dienesta pienākumus izpildot, 5. g. 2. jūlijā.

Izvadīšana no Kara slimnīcas kapličas uz Brāļu kapiem 5. g. 5. VII plkst. 16.

RĪGAS PREFEKTŪRAS 8. IECIRKŅA DARBINIEKI.

1941. g. 29. jūnijā miris mūsu mīlais

BRUNO LŪRE

Apbedīšana 5. g. 5. jūlijā plkst. 17 no Pleskodāles kapličas Pleskodāles kapos.

Dziļās sērās VECĀKI, MĀSA un PIEDERĪGIE.

